

sandoval.ttf

Sandoval

AÄÅBCÇDĐEÉŒFGHĲJKĲLĲMNÑOÓÓPØRRŔŖSŞTĲUŲŲVVVXYYZ

0123456789

- 12 -

✓ Cézarej žil ľal ľuž menom Kornélius, stobuč kohorťu, zvanej Italšká. Bol nábožný a bohaložný s celým svojim domom. Dával veľa almužien ľudu a učil ľudov sa modliť k Bohu. Raz okolo bretieho hradu popoluďu vŕdel jasne vo vŕdení Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prečakovaly povedal: „Co je, Panie?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vysúpili pred Božím tvárom a on sú na ňe spomienul. A teraz posílal mižov do Joppe a zavolať si Šimona s prímenom Peter, byva i istého Šimona, garibala, čo má dom prí mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch služkov a nábožného vojska z tých, čo miň bolí podľaťané, všetko Ŀu porozprával a posílal ľch do Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blížil sa k mestu, Peter vyšiel okolo popoluďu na strečku modliť sa. Keď vyznal, chcel jest. Kým mi pripravoval, padol do vybrázenia. Vŕdel otvorené neho a zosúpoval akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spustané za štrýc rohy na zem. Bolí u nej všetky druhé štvrnožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mi klás: „Peter, vstal, zabil ňaj a sedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Panie, verím som niktý nejedol inú poškvrnené a nečisté.“ Ale klás sa mi ozval znova, druhý raz: „Co Boh očísl, ty nechýraj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo trí razy a keď bol nádobu vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakocho, čo to bol za ľukaz, ktorý vŕdel, zasiahli prí bŕane miži, ktorých posílal Kornélius, a slopytovali sa na Šimonaov dom. Zavolať a pytať sa, čo tam byva Šimon s prímenom Peter. Ako Peter premýšľal o vŕdení, Duch mi povedal: „Hľadajú ľa tvára miň. Vstal teda, zloži dolu a bez vŕhania chosiť s ním, lebo som ľch ja posílal.“ Peter získeľ k mižom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadate. Kvôli čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stobuč Kornélius, spravodlivý a bohaložný miž, ktorému celý Židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby sú ľa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolať ľch teda dnu a počasí. Na druhý deň vstal a šiel s ním a niektorí bratia z Joppe ho sprejavádzali. Vďaľ deň prichádza do Cézarey, Kornélius ďch už čakal s polu s pozvaným príbuzným a najblížším príateľom. Keď Peter prichádzal, Kornélius miň vyšiel u nástreby, padol mi k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a povedal miň: „Vstal, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vŕšiel dnu a našiel tam miňho zlromaždených. I povedal Ŀu: „Vý viete, že ľb sa nesmíte spoľciť ani srebriuť s chudobincom. Ale miue Boh ukázal, že nemám nikoľo nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som príšiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pytam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štrýc miň práve v bŕde hradbu, čo som sa o bretej hradbe popoluďu modliť vo svojom dome. Tu preto mižom zastal miž u bŕdelom odeva a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh sú spomienul na tvoje almužiny. Pošíl teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímenom Peter, byva v dome garibala Šimona prí mori.“ Kneď som teda posílal po teba a ty sú dobre urobil, že sú príšiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ľl Pán príkázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naďaž pozriavam, že Boh nechádza ľukom, ale v každom národe miň je miň ten, kto sa ho boší a koná spravodlivo. Synom Izraela zosíl slovo a zvestoval pokoj skrize Ježiša Kríšta; on je Pánom všetkých! Vý viete, čo sa počívať od Galilej po kŕste, ktorý hľasal. Ján, slálo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých slabikom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v ſudejſkej krajinie ľv Jerezaleme. Ale zavesil ho na drevo a zabíl. Boh ho brelieku dňa vzkriesil a dal mi, aby sa zjavil - kde všetkém Ŀudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred učí, nám, čo sme s ním po jeho zmrťvychvlastani sedeli a plí. A príkázal nám, aby sme Ŀudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsú živých ľmrtvých. Jenom vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosťaluvie odpustenie hrechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obyčajky, čo príšli s Petrom, žasli, že sa star Duch Svätého vyzbal aj na poľanov, lebo ďch počíval hovoril jazykmi a veteľmi Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte ľukto zabrániť, aby bolí vodom pokrstenu ľ, čo dosiaľ Duch Svätého tak ako my?“ A rozkázał ďch pokrstiť v mene Ježiša Kríšta. Potom ho prosil, aby u ľuch ľukolko dnu zostal.